



[Ketabton.com](http://Ketabton.com)  
Abdul Haq Jahanzeb



This book was gifted in honour  
Jahanzeb on the auspicious  
Festival as special contribution  
12 December 1954. **Pukhto.N**  
this book to its readers t







No. 19  
16.7.57

۷۸۶

# جهان زيبی

# مشاعر

زير سر پرستی سيف الملوک  
صديقي رياست سوا  
ليکونکے اور مرتب کو نکے فيضان سوا

Govt. Higher Secondary School  
Acc No. 15  
Date  
KADAL Swat



# تمہید کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی  
 جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان  
 صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د  
 جشن سالگیری سنہ ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر  
 بمقلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب  
 سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر  
 د نتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو  
 او شاعر اوصاحب خیل خیل جد با بنکار کرے  
 لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب  
 او د ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)  
 فیضان عقی عنہ  
 (سید و شریف)



غازی ملت حکمران سوات



# د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عنوان	نظم	نوع	نظم	نوع
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	نوم د شاعر او دہفتہ	نظم
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	شیر صاحب	نظم
۳	فضل الرحمان فیضاً	۱۳	۱۳	مہر النساءنا بانو	نظم
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۴	پیر محمد صاحب	نظم
۵	امیر حیدر صاحب	۳۳	۱۵	محمد نوشیر و اصنا	نظم
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	۱۶	شیر افضل صاحب	نظم
۷	عبد المالك صاحب فکر	۴۷	۱۷	خانہ قصا صاحب	نظم
۸	شیر محمد صاحب مینو	۵۵	۱۸	دل اور خان صاحب	نظم
۹	احمد صاحب انشتر	۵۸	۱۹	د ناظر مینو پرمٹ	نظم
۱۰	مولو ضیاء الحق صاحب	۶۳	۲۰	د عقیدت کلونہ	نظم



اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب  
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب  
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب  
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب  
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ  
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ  
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے  
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پد ساعت مسرور دے  
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے  
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے  
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ  
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ  
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

# جناسیف الملوک صادق الایب سوات

## طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نمدے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باثرہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ



ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د  
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبځادے  
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران دے  
 هر دم په ژوند کښن نه کړه صدیقی د خپل وصاله  
 یوزه یوازے نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح  
 ن ن  
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنگان را غله په شمع  
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 نن بارة د سهر د خوشحالی د ه په هر لور  
 هر خواته نظر او کړه چوان دی کور په کور  
 غنچه شنه د خندا نه پورے بکبله کوی شور  
 دعاء کوی سلطانه چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم  
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم  
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم  
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم  
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 رښتیاده چه عادل سلطا د پاک الله رحمت دے  
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے  
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د  
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے  
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع



ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف، عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوند تدریس کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د بهر د عهد د مامون او کړی



گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی  
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی  
 مشہور پہ تواریخ کبھی دے عدلِ جہا نکیر  
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر  
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر  
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کراہ تقرر ییر

سَلِیمِ پہ دغہ وصف یا دید لے بہ تحسینِ شِی  
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت  
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت  
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت  
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت  
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمینِ شِی  
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی  
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی  
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی  
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی  
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ  
 ہر سری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمینِ شِی  
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان  
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان  
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان  
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران



دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے  
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے  
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے  
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے  
 مُہد او معاون دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی  
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

# سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدِ وِشْرِيفِ

# فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

## رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کرمہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ



پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد ر قاص شوم  
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم  
 میدان د تصور تہ ورد نہ پہ اخلاص شوم  
 د فکر پہ دریاب کبی و ر پکے لکہ غواص شوم  
 خارج م کرا لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ  
 د شاہ د تاج پوشی پہ تاج جواؤم کرا الالہ  
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال  
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال  
 یا بسکلے پلو شہ دہ سرو ہی پورہ پہ کال  
 یا دا چہ پہ ہجران پسے مدام راجی وصال  
 ن جونہ د جشن تماشاہ کوی د دیوالہ  
 نری دنگے غرانگے سر بھر کوی د سوشالہ  
 دازہ یوازے نہ یہ پہ د بانڈ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر  
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر  
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر  
 اثر بہ ہلہ او شی د ضمیر نہ پہ ضمیر  
**فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ**  
 الفاظوئے پہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع  
 یوزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ  
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خواتہ  
 یوزی عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ  
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع



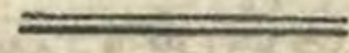
د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان  
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان  
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران  
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال  
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی بهر کال  
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال  
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید  
 همونزه جشن زیاده د ا همونزه د یو عید  
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په مکان  
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران  
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان  
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع  
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد  
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد  
**فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد**  
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع



طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے



دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر

لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر

نشہ دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر

هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ

چو تہ مرے ورنہ ئے خوہر چانہ پخلائے تہ

هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارے یو صبا ئے تہ

هر فایده ستا حمونب دے پارے بے قیاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرے دست اوطن آبادشہ بنہ

علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ

هم پہ جمیل وصف سرے هر وطن کبنی یادشہ بنہ

داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سر دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

تا دے قوم دے پارے ہم پورے کورہ ضرورت و ارہ

تا دے ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ

حکمہ دے کتانه تول خوشحالہ رعیت و ارہ

ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

جشن دے بارے دسہر دے مبارک وی ستا

دیرے خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا

ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا



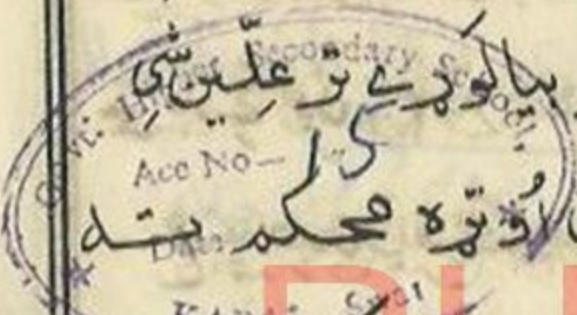
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ  
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دل اسرہ  
 نہ در زندا باد لے حکومت دستا مدام وی تل  
 سو کہ رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل  
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل  
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ  
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دل اسرہ

### طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہ شہ دی ہم کہ ز پر دی او کہ سپین شی  
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ  
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ  
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ  
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی  
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پری تہ علین شی  
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ شدہ  
 زہر د تفریق د مینہ نہ واہرہ کورہ مدغم تہ  
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ  
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی  
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی  
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ  
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ  
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ





شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي  
 تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي  
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه  
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه  
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه  
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي  
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي  
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو  
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو  
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو  
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي  
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي  
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

**الرحمن صاحب**  
**سوات**

طرح

يوزة يوازے نه يم په د باند خوشحال  
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله  
 يوزة يوازے نه يم په د باند خوشحال  
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د د سمبر  
 ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر  
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر  
 داز ياته خوشحالي د پر سيري د بل کاله  
 يوزة يوازے نه يم په د باند خوشحال



دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی  
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی  
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی  
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ  
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ  
 د اورخ د خوشحالی دہ ن د ہر یو مسلمان  
 ہر ہائے کبی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان  
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران  
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کازن حالہ  
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ  
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال  
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال  
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ  
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ  
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی  
 دنیا کبی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی  
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی  
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ  
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

### طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع  
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع  
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس



هر یو سوری ته گورم چه کوی خندا هوس  
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس  
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع  
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور  
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور  
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاشیده رنجور  
 آغوسته خه جا خلقوز یبا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع  
 تول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان  
 هر یو کوی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران  
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان  
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام  
 پیشوندی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام  
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام  
 په خوان د سلطان ادنیٰ اعلیٰ کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع  
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے  
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے  
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے  
 حبیب وائی کار وائی تر په سودا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

### طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده



حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیاتو بہ دد خناسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

مقصود لہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دے



ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه  
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه  
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه  
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده  
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه  
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د  
 تل د تضاعف د سالگری د کال په کال کبی د  
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمان په خیال کبی د  
 د الار د نجا هر مسلمان له به وسواسه ده  
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی  
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی  
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته  
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی  
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه  
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی  
 به سوا کبی مساوات د معتبر او د غریب د  
 حق رسی ے کی پی که خوک خا او یا مسکین شی  
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د  
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی  
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د  
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی



رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی  
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د د والی عمر د فوج شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاوالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات



پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات  
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ  
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ  
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام  
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام  
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام  
 د ملک او د ملت خبر نہ دہ تے محالہ  
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ  
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب  
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب  
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب  
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ  
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر  
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر  
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید  
 بیل تہ کل ویلو چہ بہ تہ رائے صبا لہ  
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع  
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع  
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری  
 ک خانندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری  
 د کل و اخلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری



زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی  
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی  
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی  
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش  
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش  
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش  
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع  
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل  
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل  
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع  
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور  
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور  
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور  
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع  
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه  
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه  
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه  
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع



## طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کبی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کبی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزے

تله دا فقیره د فکر پورته دوسو اسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

له دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

له دا فقیره باد لغزه هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چې ته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکله په اخباراتو کبی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کبی لیک جهاز یابے ته

خکه مهربانه په عاجزو غر با بے ته

تیزه رسائی د عقل ستا چر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کبی ده

قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کبی ده



ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده  
هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نہ کری  
بل طرف تہ کوچ بہ ہیچ امیر حیدر نہ کری

دام عریضہ بہ دسہر د التماسہ ده  
هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

طرح ۲

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی  
لال نشی پتید لے کہ بہ ایروز پر زمین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا یقین پکار دے  
یقین د مسلمان د پارہ بنہ بنیک کر دار دے

ہاں بہ نا جا تڑ کہ چہ بدل کوی گنہ کار دے  
رشتیا بہ خنکہ پت شی یوسر کہ نکتہ چین شی  
دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دینیا چہ پتوی دا پتول گناہ عظیم دے  
سوات والی تہ خیل استاد د خو کرے تعلیم دے  
ماوند د انصاف منصف مزاج عقل سلیم دے

ہم د ایسے نور قوم و تولد امام د جور امین شی  
دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

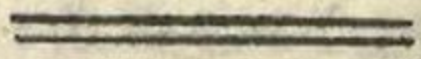
ہم د ایسے نور قوم و تولد شی امام بنکارہ  
شجاعت کنی د آغستے نام بنکارہ  
پاکین کوتاہ پت کوتاہ بانڈ چہ شی اسلام بنکارہ

بیدار شی ہنغہ قوم چہ باشلے نیک حسین شی  
دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی



بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی  
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی  
 هغه زمکه او غرونه کانی لوتی گلستان وی  
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی  
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی  
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی  
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی  
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی  
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی  
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی  
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی  
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی  
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آرا دی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی  
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی  
 په غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته  
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته  
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته  
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی  
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی



امیر حیدر بونیری



# بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لار صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شودہ کہہ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ گد سدا و تد بیر و لار پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پد کے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تد بیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

بنا دی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خائ پیری

فردوس د پینتنو د غور پید پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنادی د گور لے نہ ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگ پیری

خیبر چہ چا خبر کرے د د ہسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ



غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری  
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابدالی م را یادیری  
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا  
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ  
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ  
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ  
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحالیری  
 نوبت چہ ن ذستوا پہ سہ دروکنی ستاغیری

ایاز کراچی

ہاغلے عبدالمالک صفا فکری  
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ  
 ہر جا فیض موندے کے بیل بیل ستاد اقبالہ  
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ  
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو دجنجالہ  
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک دذوالجلالہ  
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ  
 سور رحمت کے قام لہ گورے لارے صافے  
 در ظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے



هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله  
 و پانده هر سو استا به اقبال شه دخیل سیاله  
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال  
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده  
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد  
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا  
 نشته منزری هغه بیرو و تیر ليواله  
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال  
 زه وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی  
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی  
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی  
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله  
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع  
 قدرت چه د خزان ور پکښ او کړه قلع قمع

ارده بن د بهار په بنه موسم شه گلستان  
 یو د حده زیات شه غوتو او سپر د لو خان  
 هر گل شه په خندا چه پسرلی او کړه اعلان  
 بلبل هم نغمه زن شه د وصال گل په طمع  
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

افغان د باغ لارہ، مهر با نه شنه خا و ند  
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبوی خوند په خوند  
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند



کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع  
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع  
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کبئی نن صبا اختردہ  
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ  
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہر دہ  
 رنزا د قمبودہ ہر چائی بلہ دہ ہم شمع  
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع  
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند  
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و  
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند  
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہر شوک دی نشہ منع  
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع

---

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ  
 د اصد احمانہ ، بلکہ داد عام الناس دہ  
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہر شوک دی؟ و ایہ  
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ  
 کون پہ کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دور ایہ  
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ  
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ  
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ  
 لہم لبیان او چت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ  
 د اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ



طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار  
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار  
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار  
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ سر زمین شی  
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ  
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ  
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ  
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ  
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی  
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی  
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی  
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی  
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی  
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ  
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ



احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی  
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار  
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار  
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار  
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کین اول یو  
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل یو  
اقبال دے جہا زیب دے منظم او مدلل یو  
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو  
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی  
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنا بنا علی شہیر محمد خان  
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح مہ

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کئے بے باکہ نکتہ چین شی  
ہلال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی  
ہمال دے قاہری کئے ہلہ ستور دے جبین شی  
دوخت پہ کوتہ کین دے سلیمان ہنہ نکین شی  
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی  
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی



یقین چہ در محکم شدہ فوقوت تر نہ جو رہی  
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی  
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی  
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی  
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی  
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی  
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے  
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے  
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے  
 در وہ او در حق مینج کین در یرنہ غوند حجاب دے  
 اوچت شی در احباب چہ چہ روح در شاہین شی  
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی  
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے  
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے  
 پہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے  
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی  
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی  
 پہ غارہ در مینوش کین کہ د اطوق در خدمت دے  
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے  
 در وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے  
 ہاں چہ چا حلال کورہ نو دا عین شرافت دے  
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی  
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لاندی، صوابی



بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيَّرًا سَوَا  
مَدِينَةٍ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کنی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پھر ستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

گنہ ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

دلشاد پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کنی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

بلو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کنی جہازیب بلہ کرہ شمع

بلو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع



اُوچتے کورے خوگ راک پسے شروع شو نو بتونہ  
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع  
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد  
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع  
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی  
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ  
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ  
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ  
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے  
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے  
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ  
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا  
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ  
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ  
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پیہ نغوسر دہ  
 منوس ز باد زا غ دہ چہ محرم لہ د سپاسر دہ  
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ  
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ  
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ  
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ



طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی  
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی  
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی  
 نیم ریا کار بچان نه خونبیا ریا کار شی  
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی  
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته  
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی  
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو  
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی  
 آباد لوی خاوند حکمران جو نبرد سوات  
 په سوال د کشتتر له فرشتون هم آمین شی

احمد جا نشتر سکنه علیگرامه سوات

بهاغلی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامه سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ  
 ہونہ تیل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ  
 شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ  
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا  
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ  
 پورے پھر های جو نبرد پارہ مدر سے کرے  
 مولہ دھر سپری د علمونو ہر سے کرے  
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ  
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ



داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و  
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و  
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله  
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت  
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت  
 تول ستا شکر گذاری خلاص د ظلم د جنجاله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله  
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د  
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د  
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله  
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی  
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی  
 د سوال جو نوب قبول کرے پخیل فضل ذوالجلاله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله  
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله  
 ستا غلام خلقه بگوش  
 کرے له خیل لطف و کرم نه فرا موش  
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله  
 هر شوک د بهر مند کوه له خیل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیگرامه - سوات



بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت در بے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیا کبی دھر قوم کے انتظام نشہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

دشاد بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونہ والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کو تہے ریاتل دخیل قوم کو ی خد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د در ب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونہ دستوادے جہان زیب پہ زہ سلیم

بانی دہ نیک کار دے بلاریب پہ زہ سلیم

بول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

کابل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجا ہدے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ



طرح ۲

لو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

لو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ کبریٰ

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲۰ دادرسی دہر مظلوم تہ سایہ دہر شمس

۲۱ تہ سورہ رحمت تہ رعب دہر بشیر

۲۲ ک نیل توآ پشت و پناہ تہ کشتیا تہ بی مثالہ

۲۳ یوزہ یازہ نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

۲۴ دراصل تہ د خدای تہ پرستار دیر پہ غلو

۲۵ ستانیک محل دہر مومن پہر زہر جو رشوے مومن

۲۶ دہر مفسد د زہر نہ حسد د ورشہ ستا پہ چو

۲۷ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام دے مثالہ

۲۸ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۹ آمان د د زوال کبری رب د عدل دامیران

۳۰ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۳۱ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۳۲ یوزہ یازہ نہ یہ پہر د باند خوشمالہ



سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان  
 کله گل مخلوق د هم رنزا زيب د جهان  
 دال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان  
 و انم د عدالت ربه جاری لوی په جار  
 رو بنانه په کل سوات د زریه خالی لوی د غم  
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کینا ستر جمع

PUKHTO.NET

طرح ۳۴

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده  
 لور د صبايي شوے چه رنزا د بام خاصه  
 هر سري موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده  
 رحمت لے نه تا فيض رسي نه چا و ته  
 رحمت لے چه جاری شوے هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار  
 د اسوات دار الامان د بهر رشتیا ستر به غم  
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت  
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم به محبت  
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خپل رعیتا  
 دراصل مجاهد لے، رد بدعت، شو سهر  
 دعاء د عام و خاور ته جاری د هر فمه  
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر  
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے به عنصر  
 رو بنان پر لے کل جهان د معطر دے منور  
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جو به یاد کار  
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه  
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کینا ستر جمع



زیب د کل جهان شوئے ذ زیرو نه بالا و ته  
 ابرو د جھارے غنچه زمکه ستاد لاسه ده  
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده  
 ته باد نسیم لے چه مدام جھار د کلو لے  
 خه بنه منقسم لے چه مدام جھار د کلو لے  
 خه بنه منتظم لے چه مدام جھار د لوه لے  
 هر پښتون شرف رتبه موند ستاد لاسه ده  
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده  
 ته خوشبویه کل لے زیب د باغ او د جهان لے ته  
 ته زیب د ور بل لے سیال د نیشته عالیشان لے ته  
 ته قدر شناس لے قدر منده قدر دان لے ته  
 تل عفوه ستا په مظلوم ستاد لاسه ده  
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

تل ته مساوات دهر مسلم که وے د خان سره  
 نشته عدالت کین تفاوت زیرو بالا سره  
 لکه رب نظر د مرحت کوی له تا سره  
 ته مشعل د ستوانے رنرانی پر ستاد لاسه ده  
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده  
 باره د سهر دے دا پنجه سالگره د ستا  
 هر سړی مسرور دے استقلال د خپل ملک د جا  
 بخت د بار اور شه بهر زیمه بشه تا بند ماه  
 تل کوی دعاء سلطان لے چه لے د لاسه ده  
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۱۱

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی



تل زیب ستا د جها د جهازیب که دیقین شی  
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته صد ئے د ر شهور ستا جهازیب دے  
محفوظ د امانت ساته در ب نه ستا د ازیب دے

تل خیال ئے تو کمال ساته زوال ئے ستا هر عیب دے  
کمال ئے ستا کمال د واکلام که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته تاراج و تل د غیرو و بے آماج  
بے سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج  
سامان هم د عروج کمال به ستا جوړ بالیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

ستا ورانه شیراز و ه، مکمله شوه هبسیار شه

معمار د خپل قوم پتر نه خان و خچ کوه بنه بیدار شه  
تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غمخوار همدرد ستا د اولی د که یقین شی  
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت که د مطلب وی  
همدرد شه د سردار زیب د جها که د مطلب وی

دیوه د خپل قسمت ده، د پراختیا ط که د مطلب وی  
خان یوی په سود و زیا کوه په ایما که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

کمنام و نه ته اے سواته تل د غیرو و بے غلام  
ظلمونه، بدعتونه، و ران رسونه ټول د قام

مالک د شریعت د سیاست شولے نیکنا م

مشکور به د احسان د خپل والی شی که یقین شی  
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی



دنيا ستا تما شگيره ستا د عقل په نظام  
 تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملک په دوام  
 هلاک انگشت نمانشو د عروج په هر يو بام  
 تل زيب ستا د جهان په جهازيه که ديقين شي  
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي  
 ماهر د سياست د جوهر رستم د زمانه  
 قائد همونږ د سواد کور د زمانه  
 قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانه  
 زوند نوم آبدی شه زيب د سواد ديقين شي  
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي  
 دراصل خير الناس د اسرار همونږ د قوم  
 رحمت د الله همونږ د پاره د قول قوم  
 بشر د رب په فضل د غيبي رحمت د قوم

ماهر د سياست عقل سليم که ديقين شي  
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي  
 در شب و روز کوشش جاری د ستاد ترقی  
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی  
 د ټولو نه ورسته وے اوس شو د پند په سیالی  
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که ديقين شي  
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي  
 مازا سلطان به تل د رب په درکوی د سوال  
 عزت ژوندون مدام ورکې د خضر په مثال  
 د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال  
 تل زيب د جهان په جهازيه که ديقين شي  
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات



# بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خلقواو نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وای ہول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وای ہول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وای شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات



شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور  
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ مہر ہر  
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے  
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس  
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر  
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ  
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی  
 خاندی خوشحالی پرے مظلوم نو دی  
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیا نو دی  
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ  
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ  
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو  
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ  
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ  
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ  
 بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و  
 قدما انہی د نازہ پہ رور و راچی خار و



ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ  
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسہ دہ  
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ  
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے  
 نہ محسن ہغہ کچہ قائل در احسان نہ دے  
 رب چرے ملکوے کناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ  
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناغے پیر محمد خاصا دکی، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے  
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ  
 زکے یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین  
 نور ملکو نہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی  
 ہر سرے دلاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول  
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ



دست که حیوانا که جماداتی بول نارے وہی  
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ  
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی  
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبیر خوشی کری خند پید  
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جہید  
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکم رمید  
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع  
 طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د ملکہ لاریہ بہ وطن آ بادا بی د  
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبیر د پیرے زیارہ نادانی د  
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع  
 طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د  
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پریاد  
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو  
 د زمکے زیر کنبو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو  
 د چالاس کبیر چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ  
 بالاد پہ شاہانو کبیر اے شاہ لوی منسب شہ



دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے  
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے  
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی  
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کوری  
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کوری  
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی  
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری  
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لری  
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی  
 شی د مبارک سبار کی مون بڑہ پکار دے  
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے  
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی  
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف



د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف  
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف  
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ  
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ  
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ  
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ  
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ  
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ  
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ  
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر  
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر  
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر  
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا<sup>لہ</sup>  
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ  
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

## طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع  
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار  
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار  
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار  
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع  
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان  
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران  
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان  
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع  
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع



د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین  
 حائے پجائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین  
 سوال م پہ در کاه کبی د ر ب العلیین  
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع  
 طوطیان پہ گلستا کبی پہ خدا کینا ستر جمع  
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج  
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج  
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج  
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ  
 شک پکبی ہیخ نشتہ دا خبرہ بے وسواسہ دہ

شک پہ کبی نشتہ حادادہ قیل و قال  
 ظلم ستم زور و ہر سہی وہ پہ جنجال  
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے د ول حال  
 لاند پہ قذیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ  
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ  
 چہ تہ وہ قذیب سراسر جور و ہمالت  
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت  
 فضل در بابا وشہ ستا پورے رائے حکومت  
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ  
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ  
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور  
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکبی سور  
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور  
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ  
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ



ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ  
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر  
 هر سره خو شماله گړخی جوړ دے پرے اختر  
 مرزا نوشيروان خوله د چکه د سپاسه ده  
 هر سره موندلے لويه برخه ستاد الله

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی  
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی  
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات  
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات  
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات  
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی  
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام  
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام  
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام  
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال  
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال  
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال  
 قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر  
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر  
 مرزا نوشيروان نه ستا پوره نه شه دفتر  
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی  
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشيروان شاد پیری، سوات



پاتے بہ حیران شے کہ خبر شوے د قصو نہ  
 تیارہ د جھل دے دے د سوات د کنارو نہ  
 ہرٹائی خوشحالی دے سالگرہ دے نین شپہ  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع  
 ہرٹائی خوشحالی دے کل د کل سے ہ سیالی کری  
 سواتیان بے غم گرجی بول خوشحالہ خوشحالی کری  
 خدے کما مت چہ حفاظت ہے دامالی کری  
 عروسی پر ایچے نہ د شوک د لطف د کر مہ  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع  
 عروسی دے د درہ شوک تلے نہ دے  
 راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دے دے  
 شک وریکین نشتر حمد لہ بندہ پورہ دے  
 افضل وائی سے مال د قریب بادد صفہ  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

بناغے شیر افضل صا افضل  
 سید و شرفی، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شوہ د جہاز ببار خسار شمع  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع  
 گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپ و زیب  
 ٹائی پہ ٹائی انصاف دچر تہ نشتر دے فریب  
 ہرٹائی امن آمان دے پہ اقبال د جہاز زیب  
 شمشاد ہے سلائی لورہ راچی د باغ رمہ  
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع  
 طوطیان ہے سلائی لورہ راچی د سردرونہ



## طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدے عام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کس م اوریدے دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چہ ظایمان تر رب دیستی دی

داسے ظایمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی ٹوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا



دے چه خدای بادشاه که، شرم زار دهن کاله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله  
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر  
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور  
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله  
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو  
 جوپ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو  
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۱۲

طوطیا په کلسنا کین په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله  
 هر انسان چه وینم کوک که چی له خپاله  
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بر وینه  
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه  
 دازیا د جهاد د، چک د کماله  
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله  
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کین  
 ککل شه دا کلاب، په باره د سمبر کین



داعدل انصاف نشده نن په زمانه  
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان  
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع  
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده  
 جهنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه  
 د سیالو سږ سیال شه، بسکله هر کلشن شه

د امر بانی د هم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع  
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع  
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار  
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنگار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع  
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا  
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع  
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر  
 شمع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع



دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی  
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی  
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه  
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه  
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی  
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی  
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو  
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو  
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پخیل مکین شی  
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی  
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت  
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت  
 داوی خان قضاچه لوی وار به یو حسین شی  
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شه  
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه  
 راغی د انقشه هم د سنی یوکم پچاسه  
 هر سوری موندل لوی به برخه ستاد لاسه  
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت  
 تل به ته کامران عی، چه وی د ا صفت  
 د معلومه شو موخه هغه وقت د قیاده  
 هر سوری موندل لوی به برخه ستاد لاسه  
 لے خان قصابه، ستا چه خوشه که تو انوی  
 صفت به دپه خو لے کبی د خیل عادل سلطان وی  
 و تله د اتکه یو د سختی او د افلاسه  
 هر سوری موندل لوی به برخه ستاد لاسه  
 طرح ملک  
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی



# بناغی دلاور خاصا دایگی

## ریاست سوات

### طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ  
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پورے انصاف د صاحب گوم  
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری  
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پہ زپہ کین شام  
غنیاً دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری  
انصاف د شاہ سواکرہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری  
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ دکمالہ  
قائم د داد انصافی خرنہ پورے مشکور  
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ  
پلاس د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی  
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده  
دادور د کلو نو د پورے گلشن ہر دم وی  
د بدب د شاہ تل وی داد بدب دستا حیادہ  
حیاد د اجمو نبرہ پس شب و روز ہر دم وی  
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ  
د ازہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ  
حکونہ معتمد د شاہئی پورے دستور دی  
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری  
حکونہ دی ستا حاشیہ د حکم اے سلطانیہ



معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه  
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه  
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه  
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هوشانه  
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه  
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله  
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبودی  
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی  
 خیالات د د نیک هیسه ستا د قوم پسر وی  
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی  
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی  
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی  
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی  
 ترخو چه دلاور غمکین هر و من وی د قاله  
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

### طرح ۱۱

## طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی  
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع  
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د  
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه  
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے  
 اقبال د شاه سوا بد خواها کړه بهر د رسمه  
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے  
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه  
 شبم غوتی غوتی لبار د کار و متار د  
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع  
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی



موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے  
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي  
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د  
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري  
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے  
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي  
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا <sup>سته</sup> جمع  
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات  
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه  
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاڼدي د هر بات  
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه  
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات  
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه  
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر دل گستردي  
 بد خواه د شاکه سوات گوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران  
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد  
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طويان  
 طويان او ميلانه بکښې او سپري خاد و بناد  
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان  
 دا ډول د دستاوي په والي صاحب آباد  
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي  
 زاغان تږبه ارم کښې په سودا کينا سته جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے  
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه



خورش سائیل نو اراده چه دولت و کور  
 قول هفت مایه شو پکنی یو پاتے عی و م نہ شد  
 و اہ فقیرو افسانہ د شہرت و کور  
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چاتہ پہ نوم نہ شد  
 دا د تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کور  
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نہ شد  
 حکم پہ یورپ اشیاد سوات نامے اظہار کور  
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ  
 دا د شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جویشہ  
 حکم دیر عالم پکنی دہر خای متاشہ کوی  
 دا د سید و لغوث پہ سوات د اسلام جویشہ  
 سوات اکہ د نہر پہ وطن کین پلوشہ کوی  
 ہر رنگ طالبان پکنی دہر نامہ انجام جویشہ  
 ہر رنگ ملنگان پکنی پہ ہر رنگ نشہ کوی

ہر رنگ غنچے و پکنی ہر رنگ بھار کور  
 ہر رنگ باغچہ پکنی دہر ثمرے قیاسدہ  
 ہر رنگ ہنر پکنی د چین او د ختن شتہ دے  
 ہر رنگ نقاشیان پکنی قابل پہ امتحان شتہ دے  
 ہر رنگ فیشن پکنی تیار دہر وطن شتہ دے  
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے  
 دا د سوات شاہ دہر بندہ شہ گفتن شتہ دے  
 دا سے دہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے  
 دا د مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کور  
 حکم دبد بہ د سوات تیر خود د الماسدہ  
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی  
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور دہرہ یا بہ دے  
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی  
 دہ د عدالت خنجر و بستے د نقا بہ دے



ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی  
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ دقوم سہ تاجدار کیت

برخہ چہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا د ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا کہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تریح شملے دے

تہ اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یو تروند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا دیقین شی



درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ  
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود  
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیار تہ  
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود  
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدار تہ  
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود  
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبھی  
 کارونہ بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شیئی  
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبھی د سلام  
 مطلب بے بہ زبہ داوی چه یو او کوی ملاقات  
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام  
 اے خوانہ نوم د او وایہ چه تیرونہ شیئی اوقات  
 ولا روی بقول منشیان دے میلنوتہ لاس پنام  
 ترخو چه میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبھی  
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ دیقین شیئی  
 نوم لیک چه ہر زمانہ کوی زر عادل سلطانہ بے ور کوی  
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز  
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی  
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از  
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی  
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از  
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبھی  
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شیئی  
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شیئی

رلاور غمکین واکي سوا



# دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته  
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو  
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے  
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج  
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے  
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور  
 غازی ملت والا همت فرمانرواي  
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند  
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه  
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت  
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن  
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا  
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب  
 سيف الملوک صاحب صدیقی  
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)  
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته  
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو  
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو  
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو  
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په  
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د  
 هغوی د جذب با توفد رکوی او پند د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ  
 صاحب  
 حیات



# د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ  
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ  
 ننئی ورح د تاجپوشی چہ د والی <sup>حب</sup> ضادہ  
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ  
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص  
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ  
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے  
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ  
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل  
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ  
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن <sup>حب</sup> ضا حبیب کالیج



مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد  
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي



زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي



زه انتظار کومه ستا د سترگو  
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر  
مثال مې نشته د اشنا د سترگو  
که په سلگو يمه يواځې نه يم  
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو  
خومره بنائست چې ستا په سترگو کښې وو  
نشته نرگس او د لالا د سترگو  
هر چا ته گورمه دنيا لتوم  
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دج په خلوت د دنيا  
چرته به پت شی د دنيا د سترگو





**Get more e-books from [www.ketabton.com](http://www.ketabton.com)  
Ketabton.com: The Digital Library**